

การวิเคราะห์กำลังการผลิตและปริมาณการขายของโรงงาน

คำนำ

ในการปรับปรุงการผลิตของโรงงานใด ๆ หมายถึงการปรับปรุงให้โรงงานมีระบบการผลิตที่ดี เพื่อที่จะได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยเสียค่าใช้จ่ายเท่าเดิม หรือให้ได้ผลผลิตเท่าเดิมโดยเสียค่าใช้จ่ายลดลง รวมทั้งได้ผลผลิตเท่าเดิมและค่าใช้จ่ายเท่าเดิม แต่ได้ผลผลิตซึ่งมีคุณภาพดีกว่าเดิม เป็นเหตุให้สามารถขายได้ในราคาที่สูงกว่าเดิม ทำให้มีผลกำไรเพิ่ม ในการปรับปรุงการผลิตนี้การปรับปรุงจะขึ้นอยู่กับเครื่องจักร กำลังคน และการจัดระบบการผลิต แต่การปรับปรุงการผลิตจะไร้ประโยชน์ ถ้าหากว่ามีปริมาณการผลิตที่มากเกินไปจนความจำเป็นอยู่แล้ว หรืออุปสงค์ของตลาดหรือผู้บริโภคอยู่ในระดับต่ำ หรือวัตถุดิบมีปริมาณน้อย ไม่สามารถป้อนให้โรงงานตามความต้องการได้

ดังนั้นในบทนี้จึงจะเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับกำลังการผลิตของโรงงาน ตัวอย่างว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณการขายเป็นอย่างไรบ้าง ตลอดจนหาแนวโน้มในการขายในอนาคต รวมทั้งพิจารณาถึงวัตถุดิบที่ใช้ด้วย

การวิเคราะห์วัตถุดิบของโรงงานข่าวนึ่ง

การวิเคราะห์วัตถุดิบนี้จะเป็นการพิจารณาว่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตข่าวนึ่ง มีเพียงพอต่อความต้องการของโรงงานหรือไม่ ตลอดจนแนวทางในการจัดหาวัตถุดิบ เพื่อนำมาป้อนโรงงานด้วย

ก. ชนิดของวัตถุดิบ

วัตถุดิบของโรงงานข่าวนึ่ง ก็คือข้าวเปลือกนั่นเอง ข้าวเปลือกที่ใช้ในการผลิตเป็นข่าวนึ่ง จะเป็นข้าวเปลือกชนิดเลว เมื่อนำไปสีจะเกิดการแตกหักไกอง่าย มีเปอร์เซ็นต์ของข่าวนึ่งสูง ข่าวนึ่งเหล่านี้จะนำไปทำเป็นข่าวนึ่ง เพื่อเป็นผลดีในการสีจะไกอง่ายซึ่งมี

เปอร์เซ็นต์การหักน้อย ตามความจริงแล้วชาวเปลือกทุกชนิดสามารถที่จะผ่านกรรมวิธี
การผลิต เพื่อเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นขาวหนึ่งโค แต่สาเหตุใหญ่ที่ไม่นิยมนำชาวเปลือก
พันธุ์ดีซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การหักน้อย เมื่อสีออกมาไปผ่านกรรมวิธีการผลิตให้เป็นขาวหนึ่ง
นั้นก็ควย เหตุผลว่าชาวที่สีออกมาแล้วหากมีเปอร์เซ็นต์การหักของ เมล็ดขาวระหว่าง
ขาวหนึ่งและขาวขาวเท่านั้น ราคาของขาวขาวจะสูงกว่าราคาของขาวหนึ่ง และราคา
ของชาวเปลือกพันธุ์ดีนั้นสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงตามไปควย ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่
ถูกต้อง แต่ต่อไปในภายหน้าหากผู้บริโภครวมคุณค่าของขาวหนึ่งว่ามีประโยชน์มาก
กว่าขาวขาวอย่างไรบ้าง และหันมาบริโภคขาวหนึ่งแล้วก็จะทำให้อุปสงค์ของขาวหนึ่ง
สูงขึ้นราคาของขาวหนึ่งจะสูงขึ้นควยอยู่ในอัตราใกล้เคียง หรือสูงกว่าขาวขาวแล้ว
วัตถุดิบที่จะป้อนโรงงานจะเป็นชาวเปลือกพันธุ์โลกก็ได้ ซึ่งเรื่องนี้ก็มีโอกาสที่จะเป็นไปได้
เพราะในปัจจุบันราคาชาว¹ ขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ ประจำเดือนสิงหาคม 2523
นั้นขาวขาว 100 % ราคาเมตริกตันละ 5,975 บาท ขาวขาว 5 % ราคาเมตริก
ตันละ 5,660 บาท ส่วนขาวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ 5,840 บาท จะเห็นได้
ว่าถ้าเป็นขาวชนิด 5 % เช่นเดียวกันขาวหนึ่งมีราคาสูงกว่าขาวขาวก็เนื่องมาจากใน
ช่วงนี้ตลาดต่างประเทศมีความต้องการขาวหนึ่งมาก และขาวหนึ่งสามารถส่งออกจาก
ประเทศได้ง่ายกว่าขาวขาว เพราะขาวหนึ่งไม่มีการบริโภคภายในประเทศ รวมทั้ง
ชาวเปลือกที่นำมาผลิตเป็นขาวหนึ่งก็เป็นชาวเปลือกที่มีคุณภาพต่ำ เมื่อกระเพาะเปลือก
เป็นขาวสารแล้วผู้บริโภครวมในประเทศไม่นิยมบริโภคเช่นกัน รัฐบาลจึงขออนุญาตให้
นำออกได้ง่าย สำหรับราคาชาว¹ ส่งออก (เอฟ.โอ.บี.) ขาวขาว 100 %
ราคาเมตริกตันละ 450 ดอลลาร์ สหรัฐ ขาวขาว 5 % ราคาเมตริกตันละ 442
ดอลลาร์ สหรัฐ ส่วนขาวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ 415 ดอลลาร์ สหรัฐ ซึ่งแสดง
ว่าตลาดต่างประเทศส่วนใหญ่มีความต้องการขาวขาวมากกว่าขาวหนึ่ง เพราะมีผู้บริโภค
มากกว่า และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคส่วนใหญ่

1) ธนาคารแห่งประเทศไทย . ฝ่ายวิชาการ . หน่วยการเกษตร .
ภาวะสินค้าเกษตรกรรม . (กันยายน 2523) : 4

ชาวเปลือกที่นำมาผลิตเป็นขาวนึ่งในปัจจุบันแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ขาวพันธุเลว ชาวเปลือกประเภทนี้ไ้แก่ชาวจีนนำ หรือชาวนาเมือง

ซึ่งชาวเปลือกประเภทนี้ เมื่อนำมาซัดสีเพื่อกระเทาะเปลือกก็จะเกิดการหักของเมล็ดขาวจำนวนมากจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนโครงสร้างของชาวเปลือกให้อยู่ในรูปของขาวนึ่งเสียก่อน จึงจะนำไปซัดสีเพื่อให้มีเปอร์เซ็นต์ของการหักต่ำ

2. ชาวเปลือกซึ่งมีผลมาจากปัจจัยก่อนและหลังจากเก็บเกี่ยว ซึ่งมีปัญหา

ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากชาวเปลือกนั้นเปียก สาเหตุที่ทำให้ชาวเปลือกเปียก และกลายเป็นชาวเปลือกที่มีคุณภาพต่ำ เพราะในประเทศไทยมีฝนตกชุกอยู่เรื่อย ๆ ถึงแม้ว่าจะถึงฤดูเก็บเกี่ยวแล้วก็ยังมียังมีฝนตก ทำให้ชาวเปลือกที่กำลังจะเก็บเกี่ยว และเก็บเกี่ยวแล้วเปียก ทำให้กลายเป็นชาวเปลือกคุณภาพต่ำ นอกจากนี้แล้วชาวเปลือกที่อยู่ในมือชาวนามีการเก็บรักษาไม่ดีพอ อาจจะกองไว้ในลานบ้านแล้วคลุมควยฝาง เมื่อฝนตกชาวเปลือกเหล่านี้จะเปียกและตากไม่แห้ง เมื่อส่งขายให้ทางโรงสี และผ่านการตรวจสอบก็ปรากฏว่ากลายเป็นชาวคุณภาพต่ำ เมื่อนำไปสีก็จะเกิดการแตกหักไ้ภายใน ทางโรงสีจึงต้องนำไปผลิตเป็นขาวนึ่ง และชาวประเภทนี้ก็จะขายให้ได้เฉพาะโรงสีที่ทำการผลิตขาวนึ่งเท่านั้น และสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้ชาวคุณภาพดีกลายเป็นชาวคุณภาพเลว ก็คือทางโรงสีที่รับซื้อชาวคุณภาพดีไว้ แต่มีการเก็บรักษาที่ไม่ดีพอ ชาวเปลือกจำนวนมากที่ทางโรงสีเก็บไว้ในโกดังส่วนที่อยู่ชั้นล่าง ๆ จะเกิดการขึ้นเปียกไ้กลายเป็นชาวคุณภาพต่ำ โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตก อากาศชื้นและทางโรงสีไม่สามารถนำชาวออกมาจากลานไ้ แต่ปัญหานี้ในปัจจุบันทางองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติไ้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับเครื่องตากแห้งชาวเปลือก เพื่อใช้ทดแทนการตากลาน

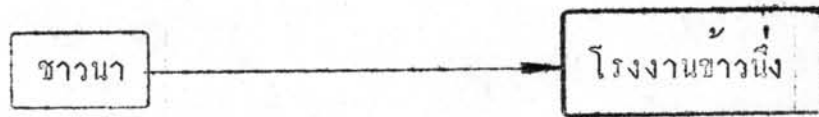
๓. การจัดหาวัตถุดิบของโรงงานขาวนึ่ง

การจัดหาวัตถุดิบของโรงงานขาวนึ่งตัวอย่างนั้น จากคำบอกเล่าของเจ้าหน้าที่ของโรงงาน การจัดหาวัตถุดิบหรือการซื้อชาวเปลือกของโรงงานตัวอย่างแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

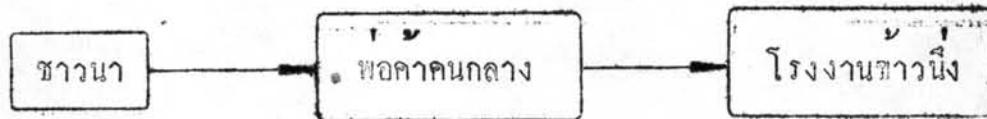
1. ผู้ขายนำไปขาย ณ. ที่โรงงาน การที่ทางโรงงานตัวอย่างซื้อข้าวเปลือก
 ในลักษณะนี้ ก็เนื่องจากอยู่ในช่วงที่มีข้าวเปลือกมาก ส่วนใหญ่จะอยู่ในระยะหลังเก็บเกี่ยว
 ชาวนาปี ซึ่งจะอยู่ในระหว่าง เดือนมกราคมถึง เดือนมีนาคม จะมีผู้นำข้าวเปลือกไปขายให้
 แก่โรงงานมาก และในบางครั้งทางโรงงานก็สามารถซื้อได้ในราคาถูก เนื่องจากผู้ขาย
 มีความประสงค์ที่จะรีบขาย อาจจะเป็นเพราะมีความเดือดร้อนทางการเงิน หรือประสบ
 ปัญหาในการเก็บรักษาก็ได้ ลักษณะการที่โรงงานซื้อข้าวเปลือก ณ. ที่โรงงานยังแบ่งออก
 เป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาโดยตรง การซื้อประเภทนี้ชาวนาเองจะ
 นำข้าวเปลือกมาขายให้แก่โรงงาน โดยยอมเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งมาเอง การขนส่ง
 อาจจะทำข้าวเปลือกมาทางเรือ ซึ่งทางโรงงานชาวนาหนึ่งจะมีท่าหน้าที่จะให้เรือมาเทียบได้
 หรือมีถนนให้นำข้าวเปลือกมาทางรถบรรทุกก็ได้ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสะดวกของชาวนา

รูปที่ 1. วิธีการจัดซื้อข้าวเปลือกของโรงงานตัวอย่าง

1.2 การซื้อข้าวเปลือกจากพ่อค้าคนกลาง การซื้อข้าวเปลือกประเภทนี้
 พ่อค้าคนกลางจะไปรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาที่บุงของชาวนา แล้วนำมาขายให้แก่
 โรงงานอีกตอหนึ่ง เพื่อจะไคดำไรในการขนส่ง และบริการความสะดวกให้แก่ชาวนา
 ซึ่งพ่อค้าจะนำมาขายให้แก่โรงงานทั้งทาง เรือหรือทาง รถบรรทุกก็ได้เช่นเดียวกัน

รูปที่ 2 วิธีการจัดซื้อข้าวเปลือกของโรงงานตัวอย่าง

2. เจ้าหน้าที่ของโรงงานไปจัดซื้อข้าวเปลือกจากชาวนา ในบางครั้งทางโรงงานต้องประสบปัญหาที่ข้าวเปลือกในโกดังมีปริมาณไม่พอสำหรับการผลิต ทางโรงงานก็จะส่งฝ่ายจัดซื้อของโรงงานไปทำการจัดซื้อข้าวเปลือกมาป้อนโรงงาน โดยฝ่ายจัดซื้อจะไปขอซื้อข้าวเปลือกจากทุ่ง ของชาวนา เป็นส่วนใหญ่ แต่เหตุการณ์นี้มีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก เพราะโรงงานจะต้องมีการวางแผนในการเก็บสต็อกข้าวเปลือกไว้ในโกดังให้เพียงพอเสมอ และส่วนใหญ่ก็จะมีผู้นำข้าวเปลือกมาขายให้แก่โรงงานตลอดทั้งปี ซึ่งมีข้อแตกต่าง เพียงแต่ว่าช่วงใดจะมีการนำข้าวเปลือกมาขายมากหรือน้อย เท่านั้น

ค. ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศ

วัตถุดิบของโรงงานชาวนึ่ง ตามที่ทราบมาแล้วก็คือข้าวเปลือกนี้ยังแบ่งออกเป็นพันธุ์ต่าง ๆ อีกจำนวนมาก ใ้มีการสำรวจพันธุ์ข้าวในปี พ.ศ.2515 ปรากฏว่าในประเทศไทยมีข้าวเปลือกอยู่มากกว่า 2,000 ชนิด แต่ไม่มีใครสามารถกำหนดโคไ้ได้อย่างแน่นอนว่าข้าวเปลือกชนิดใดที่ใช่ทำชาวนึ่ง และชนิดใดไม่ใช่ เพียงแต่ทราบกันอย่างแน่นอนว่าข้าวเปลือกที่มีคุณภาพต่ำไปผ่านกรรมวิธีการผลิต เปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นชาวนึ่ง โดยการแยกคุณภาพของข้าวเปลือกจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายตรวจสอบคุณภาพของโรงงาน แต่อย่างไรก็ตามข้าวเปลือกทุกชนิดสามารถผ่านกรรมวิธีการผลิตให้เป็นชาวนึ่งได้ ส่วนการเลือกชนิดของข้าวเปลือกว่าจะทำเป็นชาวนึ่งหรือข้าวชาก็จะขึ้นอยู่กับผลกำไรที่จะได้หรือว่าข้าวเปลือกชนิดใดจะให้ผลกำไรสูงกว่ากัน ข้าวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะการปลูกคือ

1. ชาวนาปี เป็นข้าวที่ปลูกในช่วงปกติ โดยอาศัยน้ำฝนที่ไ้จากธรรมชาติ ปริมาณการผลิตจะไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปริมาณของน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ ชาวนาปีจะเริ่มปลูกกันประมาณเดือนพฤษภาคมถึง เดือนกรกฎาคม และมีการเก็บเกี่ยวประมาณปลายเดือนธันวาคมเป็นต้นไป ช่วงการเก็บเกี่ยวก็จะต่างกันตามสถานที่ปลูก ภาคเหนือจะมีการเก็บเกี่ยวกันก่อน ต่อมาก็เป็นภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้เป็นอันคัมสุคทาย

2. ชาวนาปรัง หมายถึงข้าวที่ปลูกนอกฤดูเพาะปลูกปกติ ปลูกได้เฉพาะในแหล่งที่มีการชลประทานดี มีน้ำสมบูรณ์พอโดยไม่ต้องพึ่งพาน้ำฝนเหมือนชาวนาปี ชาวนา

ปริงนี้บางครั้งก็เรียกว่าข้าวนาครั้งที่ 2 คือทำการเพาะปลูกหลังจากฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปี
เสร็จเรียบร้อยแล้ว การเพาะปลูกข้าวนาปีจึงจะเริ่มประมาณเดือนมกราคมถึง เดือน
มีนาคม และมีการเก็บเกี่ยวในเดือนเมษายนถึง เดือนมิถุนายน

ตารางที่ 1

ข้าวนาปี : เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตเป็นรายภาค

ระหว่างปีเพาะปลูก 2517/2518 - 2521/2522

ภาค	เนื้อที่เพาะปลูก (1,000 ไร่)				
	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
ภาคเหนือ	10,181	11,648	10,546	11,660	12,639
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20,635	24,991	23,735	24,746	27,820
ภาคกลาง	13,238	13,156	12,897	12,824	13,992
ภาคใต้	3,767	3,499	3,681	4,235	3,959
รวม	47,821	53,294	50,859	53,465	58,410
ภาค	ผลผลิต (1,000 ตัน)				
	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
ภาคเหนือ	3,780	4,125	3,973	3,550	4,772
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3,773	5,321	4,671	3,538	5,260
ภาคกลาง	4,029	3,664	3,959	4,013	4,132
ภาคใต้	865	982	1,071	1,234	1,042
รวม	12,447	14,092	13,674	12,335	15,206-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 2

จำนวนปราง : เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตเป็นรายภาค
ระหว่างปีเพาะปลูก 2517/2518 - 2521/2522

ภาค	เนื้อที่เพาะปลูก (1,000 ไร่)				
	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
ภาคเหนือ	209	356	249	292	574
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	48	26	25	48	159
ภาคกลาง	1,742	1,900	2,252	2,453	3,464
ภาคใต้	69	77	210	186	61
รวม	2,068	2,358	2,736	2,979	4,257
ภาค	ผลผลิต (1,000 ตัน)				
	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
ภาคเหนือ	92	197	139	142	240
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22	5	15	18	65
ภาคกลาง	800	983	1,144	1,338	1,927
ภาคใต้	25	23	96	88	31
รวม	939	1,208	1,393	1,586	2,264

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 3

จำนวนปี : เป็นปีที่เฉพาะปลูกและยอดคิด เป็นรายจังหวัดและเขตเกษตรกรรม มีเฉพาะปลูก 2517/18 - 2521/22

จังหวัด และเขตเกษตรกรรม	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					ยอดคิด (เมตริกตัน)				
	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
เขตเกษตรกรรมที่ 7	1,515,000	1,591,667	1,668,974	2,005,502	2,109,692	474,000	515,087	624,732	688,693	573,839
อัญญา	721,000	798,492	882,588	1,203,015	1,277,661	218,000	228,904	338,048	407,822	311,749
สมุทร	794,000	793,175	786,386	802,487	832,031	256,000	286,183	286,684	280,871	262,090
เขตเกษตรกรรมที่ 11	6,784,000	6,580,775	6,683,418	6,139,653	6,655,524	2,368,000	1,895,844	2,111,278	2,125,353	2,009,189
อำนาจ	762,000	740,791	662,767	707,919	728,005	257,000	279,612	233,460	247,772	301,394
นครนายก	644,000	713,801	697,374	741,731	646,761	187,000	199,930	150,013	244,029	130,133
นครปฐม	589,000	415,796	675,650	294,546	378,083	160,000	99,907	246,216	118,996	111,913
กาญจนบุรี	220,000	230,834	184,720	113,507	82,800	78,000	10,700	58,780	57,142	19,127
ปราจีนบุรี	879,000	937,969	860,115	739,620	718,514	281,000	114,302	301,685	232,367	230,643
อยุธยา	981,000	1,214,438	986,066	996,684	1,292,352	288,000	299,157	292,538	323,529	261,055
สิงห์บุรี	380,000	369,693	329,404	455,403	501,453	171,000	149,609	154,459	207,598	214,622
สุพรรณบุรี	1,482,000	1,534,417	1,567,993	1,185,300	1,507,737	634,000	431,319	401,086	359,146	470,414
อ่างทอง	444,000	449,322	432,692	541,991	450,283	188,000	181,261	180,215	226,558	151,745
กำแพงเพชร	403,000	373,714	286,637	362,952	349,536	124,000	130,047	93,826	108,216	118,143
เขตเกษตรกรรมที่ 13	2,349,000	2,496,319	2,133,506	2,201,084	2,517,961	550,000	597,486	613,161	531,306	773,902
ฉะเชิงเทรา	1,094,000	938,598	1,085,222	1,080,600	1,097,446	313,000	255,974	370,863	358,751	415,932
ปราจีนบุรี	1,255,000	1,557,721	1,048,254	1,120,484	1,420,515	237,000	341,512	242,298	172,555	357,970
รวม 3 เขต	10,648,000	10,668,761	10,465,898	10,346,239	11,283,177	3,392,000	3,008,417	3,349,171	3,345,352	3,356,930

ที่มา : สำนักงานเกษตรกรรมธิการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

007298

ผลิตข้าวเปลือก สามารถผลิตได้กว่า 10 ล้านตันต่อปีนี้
 (ตารางที่ 1 และ 2) ใ้ใช้สำหรับบริโภคภายในประเทศส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่ง
 ใ้เป็นสินค้าออกที่สำคัญ ที่นำรายได้จำนวนมากมาสู่ประเทศไทย และข้าวส่วนหนึ่ง
 ที่ส่งเป็นสินค้าออกก็เป็นข้าวหนึ่ง แต่ในการผลิตข้าวหนึ่งนี้มีใ้ทำการผลิตกันทุกภาค
 หรือทุกจังหวัดในประเทศไทย ดังนั้นข้าวเปลือกที่นำมาผลิตเป็นข้าวหนึ่ง เป็นข้าวที่
 เพาะปลูกในแถบบริเวณเขตเกษตรเศรษฐกิจที่ 7, 11 และ 13 (ตารางที่ 3)
 เป็นส่วนใหญ่ และข้าวเปลือกที่นำมาผลิตเป็นข้าวหนึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นข้าวนาปีด้วย

ตารางที่ 4

การเปรียบเทียบปริมาณข้าวเปลือกที่ผลิตได้กับปริมาณข้าวหนึ่งที่ส่งออก

ปี พ.ศ.	ปริมาณข้าวเปลือกใน เขตเกษตรเศรษฐกิจ ที่ 7, 11, 13	ปริมาณการส่งออก ¹⁾ ของข้าวหนึ่ง	คิดเป็น %
2518	3,392,000	334,028	9.85
2519	3,008,417	308,225	10.25
2520	3,349,171	612,995	18.30
2521	3,345,352	597,770	16.97
2522	3,356,930	495,740	14.77
เฉลี่ย			14.03

1) ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าปริมาณของข้าวหนึ่งที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณข้าวเปลือกที่ผลิตได้ในเขตเกษตรเศรษฐกิจที่ 7, 11 และ 13 ซึ่งในเขตเกษตรเศรษฐกิจทั้ง 3 เขตนี้จะเป็นที่ตั้งของโรงงานข้าวหนึ่ง **ส่วนใหญ่แล้ว** ปริมาณของข้าวหนึ่งที่ส่งออกโดยเฉลี่ยจะมีค่าเพียง 14.03 % ของปริมาณข้าวเปลือกที่ผลิตได้ ซึ่งเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่น้อย ทั้งนี้ในการขยายกำลังการผลิตของโรงงานข้าวหนึ่งจึง เป็นสิ่งที่แน่นอนว่ายอมไม่มีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบที่จะมาป้อนโรงงานจะไม่พออย่างแน่นอน และถ้ามรวมปริมาณข้าวเปลือกที่ผลิตได้ในเขตเกษตรเศรษฐกิจอื่น ๆ ย่อมเป็นที่แน่นอนว่าปริมาณข้าวหนึ่งที่ส่งออกจะมีค่าต่ำมาก เมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตของข้าวเปลือกทั้งหมดของชาวนาในประเทศ

การวิเคราะห์กำลังการผลิตของโรงงานข้าวหนึ่ง

โรงงานข้าวหนึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของโรงสีข้าว เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม และการเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศคือการผลิตข้าว ดังนั้นโรงสีที่ไ้สำหรับบริการกระจายเปลือกของข้าวเปลือก เพื่อให้เป็นข้าวที่บริโภคได้จึงมีจำนวนมาก ซึ่งดูได้จากตารางที่ 5

ตารางที่ 5

สถิติจำนวนโรงสีข้าว ถึงเดือนพฤศจิกายน 2523

ภาค	ปริมาณการผลิต (เกวียน/วัน)			รวม
	0 - 30	31 - 60	61 ขึ้นไป	
ภาคเหนือ	9,029	110	26	9,165
ภาคกลาง	4,949	199	86	5,230
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20,272	114	58	20,444
ภาคใต้	4,625	5	1	4,631
รวม	38,871	428	171	39,470

ที่มา : หน่วยสถิติโรงงาน กองควบคุมโรงงาน

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยมีโรงสีถึง 39,470 โรง ซึ่งคิดโดยเฉลี่ยจะมีกำลังการผลิตไม่ต่ำกว่า 500,000 เกวียนต่อวัน โรงสีเหล่านี้สามารถที่จะสีข้าวได้ทุกแห่ง ซึ่งหมายความว่าทุกแห่งก็มีโอกาสที่จะตั้งโรงงานข้าวหนึ่งประกอบด้วยโรงสีได้ แต่ในปัจจุบันแล้วโรงสีก็มีการผลิตข้าวหนึ่งควย จะมีกำลังการผลิตที่สูงกว่า 30 เกวียนต่อวัน และส่วนใหญ่แล้วจะเป็นโรงสีซึ่งอยู่ในเขตเกษตรกรรมที่ 7, 11 และ 13 ซึ่งสามารถกระจายละเอียดของจำนวนโรงสีแต่ละจังหวัดได้ในภาคผนวก ก.

เนื่องจากข้าวหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลเลยในปัจจุบันนี้ ดังนั้นจึงไม่สามารถหารายละเอียดว่าโรงสีใดบ้างที่มีโรงงานข้าวหนึ่งควย ผู้เขียนจึงรวบรวมรายชื่อของบริษัทผู้ส่งออกข้าวหนึ่ง จากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อที่จะได้ทราบว่าโรงสีใดบ้างที่มีโรงงานข้าวหนึ่ง และมีกำลังผลิตเท่าไร แต่กำลังผลิตที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรมจะเป็นกำลังการผลิตในการสีข้าว ซึ่งได้แสดงรายชื่อโรงงานข้าวหนึ่งบางส่วนไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6

รายชื่อที่ตั้ง และกำลังการผลิตของโรงงานข้าวหนึ่ง

ชื่อโรงงาน	สถานที่ตั้งโรงงาน	กำลังการผลิตเกวียน/วัน
1. บริษัทกมลกิจ	71 ต.บ้านใหม่	
	อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี	100
2. บริษัทเกษตรรุ่งเรือง	หมู่ 1 ต.ลาดบัวหลวง	
	จ.พระนครศรีอยุธยา	40
3. บริษัทชาวไทย	265 ต.คลองสาน กทม.	150
4. บริษัทไต้แข็ง	81 หมู่ที่ 4 ต.จิวราย	
	อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม	150

ตารางที่ 6 (ต่อ)
รายชื่อ ที่ตั้ง และกำลังการผลิตของโรงงานชาวนึ่ง

ชื่อโรงงาน	สถานที่ตั้งโรงงาน	กำลังการผลิตเกวียน/วัน
5. บริษัทธนาพรชัย	102 ถ.พิชัย ต.ปาก- เหวียง อ.เมือง จังหวัด สระบุรี	20
6. บริษัทป๋วยเฮงลง- จำกัค	78 ราง. ก.คั่นคลองระพี- พัฒนา ต.หนองแค	120
7. บริษัทป๋วยเฮงลง- สาขา 1	23 หมู่ที่ 1 ต.ถนนตาล อ.เสาไห้ จ.สระบุรี	100
8. บริษัทสหการชาวไทย	497 ถ.นางฉิ่ง ต.ของนนทรีย์ อ.ยาน- นาวา กทม.	35
9. บริษัทแสนเจริญ	93 หมู่ที่ 2 ต.ละหาร อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี	18
ฯลฯ		

ที่มา : หน่วยสถิติโรงงาน กองควบคุมโรงงาน
กระทรวงอุตสาหกรรม

โรงงานผลิตชาวนึ่งส่วนใหญ่จะมีปัญหาเกี่ยวกับระบบการผลิต และ
กรรมวิธีการผลิตค่อนข้างมาก ซึ่งทำให้โดยผลิตไม่ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ
สำหรับโรงงานชาวนึ่งตัวอย่างที่ผู้เขียนได้ศึกษาอยู่นี้ มีกำลังการผลิตของโรงสีชาวนึ่ง
วันละ 100 เกวียน ในตอนเริ่มสร้างโรงสีและต่อมาได้ทำการขยายโรงสีเพิ่มขึ้น
อีก 2 โรง โดยโรงสีที่ 2 มีกำลังการผลิตวันละ 70 เกวียน และในภายหลังได้

สร้างโรงสีที่ 3 มีกำลังการผลิตวันละ 300 เกรียน ซึ่งปกติจะใช้สีข้าวขาว แต่ใน
 ขณะที่ยูนิอันกำลังศึกษาอยู่นี้ได้ปิดซ่อมไป 1 โรง คือโรงสีที่ 2 เพื่อปรับปรุงใหม่
 แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากค่าออกเลาของคณงานโคทรามว่าสาเหตุที่ปิดเนื่องจากรามีปัญหา
 เกี่ยวกับการขอเงินเคื่องของคณงาน ส่วนการผลิตของโรงงานชาวนึ่งผลิตได
 วันละ 96 เกรียน และในจำนวน 96 เกรียนนี้ ได้ทำการตากแห้งโดยใช้เครื่อง
 จักรกลเพียง 32 เกรียน ส่วนที่เหลืออีก 64 เกรียนนั้นใช้การตากแห้งโดยธรรมชาติ
 การที่อากาศดีแสงแดดโดยการตากแห้งบนลานนั้นเอง สาเหตุที่ยังต้องใช้การตากลาน
 เนื่องจากการตากแห้งโดยใช้เครื่องจักรกลยังมีระบบการทำงานที่ไม่ดีพอ ประสิทธิภาพ
 ของเครื่องจักรกลยังไม่ดีเช่นกัน และปัญหาที่สำคัญก็คือคุณภาพของ ชาวนึ่งยังไม่ดีพอ
 สาเหตุจากการควบคุมความชื้นยังไม่ดี ทำให้เกิดขาวหักมากในขณะที่นำไปประเทาะเปลือก

การที่โรงงานชาวนึ่งตัวอย่างสามารถสีข้าวได้เต็มวันละ 470 เกรียน
 แต่มีการผลิตชาวนึ่งเพียงวันละ 96 เกรียน ดังนั้นทางบริษัทจึงใช้โรงงานสีข้าวทำ
 การผลิตชาวนึ่งควบคู่กัน เพื่อนำออกสู่ตลาดและส่งออกต่างประเทศด้วย ดังนั้น
 ถ้าสามารถทำให้มีการผลิตชาวนึ่งของโรงงานมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทางโรงสีชาวนึ่งก็
 สามารถรับปริมาณของชาวนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาได้โดยง่าย จึงสมควรที่จะมีการปรับ
 ระบบและกรรมวิธีการผลิต เพื่อให้มีการผลิตได้ปริมาณเพิ่มขึ้นตามความต้องการของ
 ตลาดชาวนึ่งในต่างประเทศ

การวิเคราะห์ปริมาณการขายชาวนึ่งของโรงงาน

ปริมาณการขายชาวนึ่งของโรงงานตัวอย่างก็คือปริมาณการส่งออกของ
 ชาวนึ่งไปยังตลาดต่างประเทศของโรงงานนั่นเอง เนื่องจากชาวนึ่งไม่มีการบริโภค
 ภายในประเทศ ดังนั้นการขายภายในประเทศมีปริมาณน้อยมาก ซึ่งการขายภายใน
 ประเทศนั้นเป็นการขายให้แก่วิษัทผู้ส่งออกที่โคโควตากการจำหน่ายให้แก่ลูกค้า
 ต่างประเทศ และทางบริษัทผู้ส่งออกนั้นไม่สามารถผลิตได้ปริมาณตามที่ต้องการใน
 ช่วงเวลาตามสัญญาส่งมอบชาวนึ่งได้ จึงจำเป็นต้องขอซื้อชาวนึ่งจากบริษัท หรือ
 โรงงานที่มีชาวนึ่งเหลืออยู่ในสต็อก ในการส่งออกของชาวนึ่งนี้ทางโรงงานตัวอย่าง

โกล่งออกทั้งชาวรัฐบาลและชาวเอกชน

ก. ภาวะการส่งออกของชาวมึงในก๊กของประเทศ

ปริมาณการส่งออกของชาวมึงตลอดจนราคาของชาวมึงจะขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดในต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ถ้าลูกกาในต่างประเทศมีความต้องการสูง ซึ่งเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น ภาวะการผลิตข้าวของโลกตกต่ำเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ประเทศผู้บริโภคมึงเกิดการขาดแคลน ความต้องการก็ย่อมสูง ทำให้มีการส่งออกของชาวมึงมาก

ในช่วงปี พ.ศ. 2514 เนื่องจากสถานการณ์ตลาดข้าวทั่วไปในระยะนั้นอยู่ในภาวะชะงักงัน ประกอบกับนโยบายเรื่องค่าปริเยียมของกระทรวงเศรษฐกิจ (กระทรวงพาณิชย์) อยู่ในลักษณะสับสน จึงเป็นเหตุให้ตลาดต่างประเทศไม่กล้าซื้อข้าวจากประเทศไทย ซึ่งรวมไปทั้งชาวมึงด้วย ในวันที่ 21 เมษายน 2514 กระทรวงเศรษฐกิจได้ประกาศยกเลิกค่าปริเยียมเฉพาะข้าวขาว ข้าวกล้อง และชาวมึงชนิด 100 % และ 5 % ต่อมาเมื่อให้ชาวมึงสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ขึ้น กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้ประกาศยกเลิกการเก็บค่าปริเยียมของชาวมึง 100 % และ 5 % ภายตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2514 ทำให้ชาวมึงของประเทศไทยสามารถแข่งขันในตลาดกับชาวมึงประเทศอื่นได้ ทั้งนี้เมื่อตลาดต่างประเทศเห็นว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับนโยบายการกาข้าวของประเทศแล้ว จึงเริ่มมีการสั่งซื้อข้าวจากประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2514 มีการส่งออกของชาวมึงทุกชนิดเพิ่มขึ้น ยกเว้นชนิด 5 % เพียงชนิดเดียวที่มีปริมาณการส่งออกน้อยกว่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2513 ประเทศที่มีการสั่งซื้อชาวมึงปริมาณเพิ่มขึ้นได้แก่ประเทศยูเวค และอิรัก ซึ่งเป็นการทดแทนการนำชาวมึงเข้าประเทศโคลงของซาอุดีอาระเบียและสาธารณรัฐเยเมนใต้ นอกจากนี้แล้วศรีลังกายังโกล่งซื้อชาวมึง 25 % เป็นจำนวนมาก ทำให้ปริมาณการขายชาวมึง 25 % ของประเทศไทยสูงขึ้นด้วย

ในช่วงปี พ.ศ. 2515 ภาวะการกักขังของประเทศไทยแฉกไสเนื่องจากต่างประเทศมีความตองการมาก ทั้งนี้เพราะเนื่องมาจากภัยธรรมชาติเหตุการณทางการเมืองและสงครามภายในประเทศของบางประเทศเป็นเหตุทำให้หลายประเทศในเอเชียมีผลผลิตข้าวตกต่ำ กังนั้นปริมาณการส่งออกของข้าวไทยจึงอยู่ในระดับสูงพอสมควรทุกเดือน ในเดือนเมษายน 2515 รัฐบาลเขอมันไคส่งออกข้าวหนึ่งจากเอกชนเป็นจำนวน 40,000 ตัน เพื่อส่งไปช่วยเหลือนักภัยชาวบังกลาเทศในประเทศอินเดีย และประเทศในตะวันออกกลางก็ไคส่งออกข้าวหนึ่งเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีการส่งออกของข้าวหนึ่งทางกานเอกชนสูงมากเป็นประวัติการณ ในเดือนเมษายน 2515 หลังจากนั้นภาวะการส่งออกของข้าวหนึ่งอยู่ในสภาพปกติ มีการส่งออกมากอีกในเดือนกรกฎาคม 2515 ตอมมาในเดือนสิงหาคม 2515 เนื่องจากการส่งออกของข้าวทั้งกานรัฐบาลและเอกชนจำนวนมาก และเกิดภาวะฝนแล้งควยทำให้เกิดการกักตุนข้าวขึ้นในต่างจังหวัด จนทำให้ราคาข้าวในประเทศสูงขึ้น รัฐบาลจึงหามาตรการที่จะลดราคาข้าวภายในประเทศโดยพยายามลดปริมาณการส่งออก กังนั้นสภานบริหารของคณะกรรมการวิจิงไคกำหนดให้มีการเก็บค่าพรีเมียมข้าวที่ส่งออกขึ้นมาใหม่ ซึ่งทางกระทรวงเศรษฐการไคประกาศเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2515 ไคใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2515 ซึ่งมีผลให้มีการกำหนดค่าพรีเมียมของข้าวหนึ่งชนิด 100 % 5 % 10 % และ 15 % ในอัตราเมทริกตันละ 500 บาท จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2515 มีการส่งออกของข้าวหนึ่งมีปริมาณลดลง

ในปี พ.ศ. 2516 เป็นปีที่สถานการณ์ข้าวของโลกอยู่ในภาวะตึงเครียดมาก เนื่องมาจากผลผลิตข้าวของโลกในปี 2515/16 ลดลง เป็นสาเหตุมาจากดินฟ้าอากาศไม่อำนวย เกิดภาวะฝนแล้งในหลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชีย สำหรับประเทศไทยผลผลิตข้าวลดลงร้อยละ 9.2 จึงเป็นเหตุไคการกักขังระหว่างประเทศขบเขาลงมาก

ความต้องการชาวภายในประเทศสูง กระทรวงพาณิชย์พยายามชะลอการส่งออกของชาวทุกชนิด ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนถึงการส่งออกของชาวจีนด้วย โดยกระทรวงพาณิชย์ไม่อนุญาตให้ชาวที่ห้าสัญชาติขายหลังวันที่ 15 มกราคม 2516 ทำการส่งออกทำให้ปริมาณการส่งออกของชาวจีนในปี พ.ศ.2516 ต่ำมาก ในบางเดือนก็ไม่มีการส่งออกเลย จนกระทั่งวันที่ 31 กรกฎาคม 2516 ทางการค้าประกาศขออนุญาตให้มีการส่งออกของชาวชนิดที่ไม่นิยมบริโภคภายในประเทศคือชาวจีนและปลายชาวที่ค้างอยู่ในสต็อกของผู้ส่งออกไปยังต่างประเทศได้ เป็นชาวจีนจำนวน 25,000 เมตริกตัน และปลายชาว 82,500 เมตริกตัน แต่ก็ยังไม่มีการส่งออกในช่วงนี้ เนื่องจากบริษัทผู้ส่งออกจะต้องมีการติดต่อเพื่อซื้อขายกับลูกค้าในต่างประเทศก่อน ต่อมาในเดือนกันยายน 2516 มีการจัดสรรเพื่อจะส่งชาวจีนไปยังประเทศบังคลาเทศ จำนวน 10,000 เมตริกตัน จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงทำให้การค้าชาวจีนในปี พ.ศ.2516 อยู่ในภาวะที่ซบเซามาก ถึงแม้ว่าในช่วงปลายปีจะอนุญาตให้มีการส่งออกชาวจีนได้ แต่ก็มีการจำกัดปริมาณการส่งออกเช่นกัน

ในช่วงปี พ.ศ.2517 การส่งออกของชาวทุกชนิดรวมทั้งชาวจีน อยู่ในปริมาณต่ำ นโยบายของรัฐบาลในการส่งชาวออกเพื่อจำหน่ายให้ต่างประเทศไม่แน่นอน เนื่องจากการพยายามลดราคาชาวภายในประเทศ และความต้องการชาวของตลาดต่างประเทศสูง ได้มีการเพิ่มและลดค่าฟรีเมียมชาวและราคาประเมินของชาวสำหรับเก็บอากรขาออกหลายครั้ง ภายในประเทศมีการกักตุนชาว เพื่อหวังผลกำไรได้มีการเพิ่มค่าฟรีเมียมชาวในวันที่ 31 มกราคม 2517 และในวันที่ 22 มีนาคม 2517 ก็มีการเพิ่มค่าฟรีเมียมอีกพร้อมทั้งลดโควตาการส่งชาวออกสำหรับเอกชน และในวันที่ 1 เมษายน 2517 ก็มีการเพิ่มราคาประเมินของชาวทุกชนิดสำหรับเก็บอากรขาออก ซึ่งโดยปกติอากรขาออกจะเก็บร้อยละ 10 ของราคาประเมิน

โดยอธิบดีกรมศุลกากรจะเป็นผู้กำหนดราคาประเมินทุก 3 เดือน แต่ต่อมาในวันที่ 26 มิถุนายน 2517 ได้มีการลดอัตราภาษีเมี่ยมลงและมีการลดราคาประเมินเพื่อเก็บอากรของชาวในวันที่ 1 กรกฎาคม 2517 อีก การที่รัฐบาลมีนโยบายไม่แน่นอนในเรื่องการส่งออกของชาว ทำให้ประเทศลูกค้าโกตันไปซื้อชาวชนิดต่าง ๆ จากแหล่งชาวอื่น ซึ่งมีราคาใกล้เคียงกับของประเทศไทย เช่นประเทศลูกค้าในยุโรปหันไปซื้อชาวจากสหรัฐอเมริกาเป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปี พ.ศ. 2517 เป็นอีกปีหนึ่งซึ่งปริมาณการส่งออกของชาวหนึ่งไปยังต่างประเทศของประเทศไทยแตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2518 ภาวะการค้าชาวหนึ่งระหว่างประเทศไทยก็ขึ้น มีการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศมากขึ้น และมีหลายประเทศได้ขอทำสัญญาซื้อชาวหนึ่งจากประเทศไทย ในเดือนมกราคม 2518 ประเทศศรีลังกาได้ทำสัญญาซื้อชาวหนึ่ง 25 % ซึ่งเป็นชาวรัฐบาลจำนวน 20,000 ตัน การที่ชายโคดีเนื่องจากการลดภาษีเมี่ยม ต่อมาในเดือนมีนาคม 2518 ทางรัฐบาลต้องการพยุงราคาชาวเปลือก จึงอนุมัติให้องค์การตลาดเพื่อการเกษตรดำเนินการซื้อชาวเปลือกชนิดต่าง ๆ ซึ่งชาวเปลือกชนิดที่มาคิดเป็นชาวหนึ่งโคโรราคามetricตันละ 2,300 บาท ในเดือนมิถุนายน 2518 กระทรวงพาณิชย์ได้ยกเลิกค่าธรรมเนียมการส่งออกเดิม และใช้อัตราใหม่แทนซึ่งต่ำกว่าเดิม โดยอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกชาวหนึ่ง 100 % 5 % metricตันละ 450 บาท ชาวหนึ่ง 10 % 15 % และ 25 % metricตันละ 250 บาท ในขณะที่ชาวชาว 100 % และ 5 % metricตันละ 1,700 บาท ต่อมารัฐบาลโคโรราคายาวชาวหนึ่ง 15 % ให้ประเทศอินเดียจำนวน 100,000 metricตัน ราคา metricตันละ 235 ดอลลาร์ สรอ. มีการส่งมอบในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ภายหลังจากนี้ผู้แทนการค้าของอินเดียได้เดินทางเข้ามาทำสัญญาซื้อชาวรัฐบาลในปลายเดือนกรกฎาคมเพิ่มเติมอีก 100,000 metricตัน โดยเป็นชาวหนึ่ง 15 % จำนวน 80,000 metricตัน และชาวชาว 25 %

จำนวน 20,000 เมตริกตัน โดยส่งมอบภายในปี พ.ศ. 2518 การขาย
 ชาวไทแก่ประเทศอินเดียในวงนี้ทำให้ชาวคุณภาพต่ำรวมทั้งชาวนึ่งมีราคา
 สูงขึ้น ในเดือนกันยายน 2518 ราคาชาวนึ่งในต่างประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น
 ดิบ เนื่องจากหลายประเทศได้ยกเลิกขอซื้อชาวนึ่งจากประเทศไทยเรื่อยๆ
 เพราะชาวนึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ ราคาขายส่งชาวนึ่ง
 โด่เพิ่มจากเมตริกตันละ 3,865 บาท เป็น 4,128 บาท ในเดือนกันยายน
 2518 ประเทศเยเมนได้ทำสัญญาซื้อชาวนึ่ง 10 % จำนวน 30,000 เมตริกตัน
 โดยมีการส่งมอบตั้งแต่เดือนกันยายน 2518 ถึงเดือน เมษายน 2519 จาก
 การที่ตลาดต่างประเทศต้องการชาวนึ่งจากประเทศไทยนี้ ดังนั้นในวันที่
 1 ตุลาคม 2518 ทางกรมศุลกากรได้เพิ่มราคาประเมินสำหรับเก็บภาษีขา
 ออกของชาวโดยราคาประเมินของชาวนึ่ง เมตริกตันละ 6,000 บาท ซึ่ง
 เกินเมตริกตันละ 5,600 บาท และปลายชาวนึ่งเมตริกตันละ 4,200 บาท
 จากเดิมเมตริกตันละ 3,900 บาท ซึ่งเป็นสาเหตุให้ราคาขายส่งชาวนึ่งใน
 ประเทศลดลง และปริมาณการส่งออกก็ลดลงด้วย ดังนั้นในเดือนพฤศจิกายน
 2518 จึงมีการลดราคาประเมินสำหรับเก็บภาษีขาออกของ ชาวนึ่งจาก
 เมตริกตันละ 6,000 บาท เหลือ 5,600 บาท และปลายชาวนึ่งจากเมตริกตันละ
 4,200 บาทเป็น 3,920 บาท แต่ปริมาณการส่งออกก็ยังคงต่ำ ดังนั้นในวันที่
 4 ธันวาคม 2518 ทางกระทรวงพาณิชย์ได้มีประกาศลดค่าฟรีเมีย้มของชาว
 ที่ส่งออก โดยค่าฟรีเมีย้มชาวนึ่ง 100 % และ 5 % จากเมตริกตันละ 450 บาท
 เป็น 400 บาท และชาวนึ่ง 10 % 15 % และ 25 % จากเมตริกตันละ
 250 บาทเป็นเมตริกตันละ 200 บาท การลดค่าฟรีเมีย้มครั้งนี้ทำให้ราคา
 ส่งออกซึ่งมีแนวโน้มลดลงได้ลดลงไปอีก

ในปี พ.ศ. 2519 นี้ภาวะการส่งออกของชาวนึ่ง เพื่อขายใน
 ตลาดต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำแต่ไม่ก็มากนัก ในปีนี้ทางรัฐบาลพยายาม
 ส่งเสริมการส่งชาวไปขายต่างประเทศ เพื่อต้องการที่จะให้ราคาชาวเปลือก

สูงถึงระดับราคาประกัน มีการลดค่าพรีเมียมและราคาประเมินอากรขาออก
 ของชาวทุกชนิกรวมทั้งชาวینگควย ในเดือนมกราคม 2519 ประเทศญี่ปุ่นได้
 ทำสัญญาซื้อชาวینگจากประเทศไทยโดยซื้อชาวینگ 25 % จำนวน 7,892
 เมตริกตัน โดยส่งไปขายเหลือประเทศบังคลาเทศ 4,467 เมตริกตันและ
 ขายเหลือประเทศศรีลังกาอีก 3,425 เมตริกตัน โดยมีการส่งมอบในเดือน
 กุมภาพันธ์ถึงมีนาคม 2519 ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2519 รัฐบาลได้ลดราคา
 ประเมินอากรขาออกของชาวทุกชนิก โดยลดราคาประเมินภาษีอากรขาออก
 ของชาวینگจากเมตริกตันละ 5,600 บาท เหลือ 4,700 บาท และปลายชาว
 ینگจากเมตริกตันละ 3,920 บาท เหลือ 3,290 บาท และในวันที่ 1 มีนาคม
 2519 ได้ลดราคาประเมินภาษีอากรขาออกอีกครั้ง ทำให้ราคาประเมินภาษี
 อากรขาออกของชาวینگเหลือเมตริกตันละ 4,400 บาท และของปลายชาว
 ینگเหลือเมตริกตันละ 3,080 บาท ต่อมาในวันที่ 1 เมษายน 2519 ได้ลด
 ราคาประเมินภาษีอากรของชาวینگเหลือ 4,350 บาท และปลายชาวینگเหลือ
 3,045 บาท ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2519 ได้ลดราคาประเมินภาษีอากรของ
 ชาวینگเหลือเมตริกตันละ 4,200 บาท และของปลายชาวینگเหลือเมตริกตันละ
 2,940 บาท แต่ในวันที่ 1 ตุลาคม 2519 ทางรัฐบาลโดยคณะปฏิรูปได้เพิ่ม
 ราคาประเมินภาษีอากรขาออกของชาวینگเมตริกตันละ 200 - 400 บาท
 ปริมาณการส่งออกของชาวینگจึงตกต่ำลงในเดือนธันวาคม เนื่องจากในเดือน
 พฤศจิกายน 2519 ทางรัฐบาลได้งดทำสัญญาซื้อขายชาวทุกประเภท

ปี พ.ศ. 2520 เป็นปีที่มีการส่งออกชายตลาดต่างประเทศของ
 ชาวینگอยู่ในปริมาณสูงมาก จากสถิติของกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวง
 พาณิชย์มีปริมาณถึง 612,995 เมตริกตัน ซึ่งในอดีตมีการส่งออกปริมาณสูงมาก
 ในปี พ.ศ. 2514 เพียง 359,642 เมตริกตันเท่านั้นและในปี 2520 นี้
 ปริมาณชาวที่ส่งออกทั้งหมดจำนวน 2,885,025 เมตริกตันคิดเป็นปริมาณชาว
 ینگที่ส่งออกร้อยละ 21.25 ของปริมาณชาวทั้งหมด ภาวะการค้าชาวไคคีขึ้น

เรื่อย ๆ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เดือนกรกฎาคม 2520 กระทรวงพาณิชย์ได้ทำสัญญา
 ขายข้าวหนึ่ง 25 % ให้แก่บังกลาเทศจำนวน 30,000 เมตริกตัน และทาง
 กานชาวเอกชนได้มีการทำสัญญาขายข้าวหนึ่งจำนวน 40,000 เมตริกตันใน
 เดือนนี้ด้วย ซึ่งผู้สั่งซื้อรายใหญ่ได้แก่ไนจีเรีย และในเดือนสิงหาคม 2520
 ก็ได้ทำสัญญาขายข้าวหนึ่ง 15 % ให้แก่ญี่ปุ่นอีก 17,167 เมตริกตันเพื่อนำไป
 ช่วยเหลือบังกลาเทศ ในเดือนสิงหาคม 2520 ปริมาณความต้องการข้าวหนึ่ง
 ของตลาดต่างประเทศสูง ทางกานการกาชาวเอกชนไม่ยอมมีมูลค่าทำสัญญา
 ส่งมอบข้าวหนึ่งมากนัก เนื่องจากกลัวจะส่งมอบให้ไม่ทัน เพราะการผลิตข้าว
 หนึ่งทำได้ช้าเนื่องจากฝนตกชุก และเนื่องจากการส่งข้าวไปขายตลาดต่าง
 ประเทศจำนวนมาก จนกระทั่งรัฐบาลเกรงว่าจะเกิดการขาดแคลนข้าวใน
 ประเทศ และเป็นสาเหตุให้ชาวภายในประเทศมีราคาสูง ดังนั้นในปลาย
 เดือนสิงหาคม 2520 ทางกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดให้มูลค่าส่งออกแต่ละราย
 เสนอขายข้าวให้แก่ต่างประเทศได้ไม่เกิน 2,500 เมตริกตัน ซึ่งแต่เดิมไม่มี
 การกำหนดปริมาณ และในวันที่ 1 กันยายน 2520 กรมศุลกากรได้ประกาศ
 เพิ่มราคาประเมินภาษีขาออกของข้าวชนิดต่าง ๆ โดยราคาประเมินภาษี
 อากาศขาออกของข้าวหนึ่งเพิ่มจากเมตริกตันละ 4,750 บาทเป็นเมตริกตันละ
 5,500 บาท เพิ่มขึ้นถึงเมตริกตันละ 750 บาท ในขณะที่ข้าวขาว 100 %
 และ 5 % เพิ่มจากเมตริกตันละ 5,100 บาทเป็นเมตริกตันละ 5,300 บาท
 ซึ่งเพิ่มเพียง 200 บาท เนื่องจากในช่วงนี้ข้าวหนึ่งมีการส่งออกไปยังตลาด
 ต่างประเทศจำนวนมาก และในวันที่ 7 กันยายน 2520 ได้กำหนดให้มูลค่า
 ออกแต่ละรายที่ตกลงขายข้าวให้ต่างประเทศไม่ว่าจำนวนเท่าไร จะคงขอ
 ความเห็นชอบและได้รับอนุญาตจากกรมการภายในเสียก่อน ซึ่งแต่เดิมถ้า
 ไม่เกิน 200 เมตริกตันไม่ต้องขออนุญาต และยังกำหนดให้มูลค่าส่งออกแต่ละราย
 เสนอขายข้าวให้ต่างประเทศได้ไม่เกินครั้งละ 1,000 เมตริกตันจากเดิม
 ไม่เกินครั้งละ 2,500 เมตริกตัน ราคาขายส่งในตลาดกรุงเทพฯประจำเดือน
 กันยายน 2520 สูงกว่าเดือนอื่น ๆ คือข้าวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ

4,799 บาท ในขณะที่ชาวขาว 100 % ราคาเมตริกตันละ 4,242 บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาชาหนึ่ง และราคาเอฟ.โอ.บี. ชาหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ 303.17 ดอลลาร์ สรอ. ในเดือนพฤศจิกายน 2520 กระทรวงพาณิชย์ โภททำสัญญาขายชาหนึ่งให้แก่ประเทศเยเมนใต้เป็นจำนวน 6,000 เมตริกตัน แต่ราคาขายส่งชาหนึ่ง 5 % ในกรุงเทพมหานครลดลงจากเมตริกตันละ 4,799 บาทเหลือเมตริกตันละ 4,513.83 บาท การที่รัฐบาลเกรงว่าจะเกิดการขาดแคลนและราคาชาภายในประเทศจะสูง ดังนั้นในเดือนพฤศจิกายน 2520 จึงได้มีการกำหนดโควตาและเพิ่มอัตราการสำรองของชาควย ดังนั้นการส่งชาหนึ่งไปยังตลาดต่างประเทศในเดือนพฤศจิกายนและเดือนธันวาคม 2520 จึงลดต่ำลง

ในปี พ.ศ. 2521 ภาวะการส่งออกของชาหนึ่งอยู่ในปริมาณที่สูงใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2521 คือมีการส่งออกทั้งหมดจำนวน 597,770 เมตริกตัน แต่ราคาสูงสุดของชาหนึ่ง 5 % ประจำปีในเดือนตุลาคมราคาเมตริกตันละ 4,912 บาท ซึ่งสูงกว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งแสดงว่าราคาของชาหนึ่งได้เพิ่มขึ้น แต่ในช่วงต้นปี 2521 ราคาชาหนึ่งได้ตกลงมาต่ำกว่าปี 2520 เนื่องจากมีอุปสงค์มาก เพราะเห็นว่าราคาชาหนึ่งในปี 2520 สูง ในต้นเดือนมกราคม 2521 กระทรวงพาณิชย์โภททำสัญญาขายชาหนึ่ง 15 % ให้แก่ญี่ปุ่นเพื่อนำไปช่วยบังคลาเทศจำนวน 16,771.4 เมตริกตันในราคาเมตริกตันละ 233 ดอลลาร์ สรอ. โดยมีการส่งมอบในเดือนกุมภาพันธ์ และในเดือนกุมภาพันธ์ 2521 นี้ กระทรวงพาณิชย์โภททำสัญญาขายชาหนึ่งให้แก่ประเทศเยเมนเป็นชาหนึ่ง 10 % จำนวน 10,000 เมตริกตัน ในราคาเมตริกตันละ 331.21 ดอลลาร์ สรอ. โดยมีการส่งมอบในเดือนมีนาคม 2521 และในเดือนมีนาคมกระทรวงพาณิชย์โภททำสัญญาขายชาหนึ่ง 5 % ให้แก่มาเลเซียจำนวน 5,000 เมตริกตัน ในราคาเมตริกตันละ 361 ดอลลาร์ สรอ. โดยมีการส่งมอบในเดือนเมษายน ถึงพฤษภาคม ต่อมาในเดือนพฤษภาคมเนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าปริมาณการส่งออกอยู่ในอัตราสูงจึงพยายามยับยั้งการส่งออก และทำการสำรวจปริมาณชา

ที่เหลือในประเทศ ซึ่งปรากฏว่ามีชาวคุณภาพต่ำเหลืออยู่จำนวนมากในภาคเหนือและภาคกลาง จึงได้อนุญาตให้ส่งชาวคุณภาพต่ำออกไปจำหน่ายในต่างประเทศทั่วโลก ชาวคุณภาพต่ำไคแกชวาร์นิง ปลายชว และชาวชนิก 25 % หรือต่ำกว่า ในเดือนพฤษภาคม 2521 ทางกระทรวงพาณิชย์ไคห้าสัญญาขายชาวหนึ่งใหญ่แก่ประเทศมาเลเซียจำนวน 44,000 เมตริกตันเป็นชาวหนึ่ง 5 % โดยมีการส่งมอบในเดือนสิงหาคมถึงกันยายน 2521 และในเดือนมิถุนายน 2521 รัฐบาลไคพยายามยับยั้งการส่งออกของชาวทั่วไปอีก เนื่องจากราคาชาวภายในประเทศสูงขึ้น แต่การส่งออกชาวหนึ่งก็มิได้ได้รับความกระทบกระเทือน เพราะว่ารัฐบาลอนุญาตให้ส่งชาวคุณภาพต่ำออกไค และยังคงอนุญาตให้ส่งออกไคตามความสามารถในการหาตลาดโดยกำหนดให้แต่ละรายส่งออกไคไม่เกิน 5,000 เมตริกตัน และในเดือนมิถุนายนนี้ราคาขายส่งของชาวหนึ่งในตลาดกรุงเทพฯ เริ่มมีราคาสูงขึ้น ต่อมาในเดือนสิงหาคม 2521 ทางกระทรวงพาณิชย์ไคมีการเปลี่ยนแปลงอัตราการค้าส่งออกของชาวหนึ่ง โดยเปลี่ยนจากอัตราส่งออก 1 : 1 เป็น 1 : 2 ก็มีการส่งออกเพียงครึ่งเดียวของปริมาณที่ส่งออก ในเดือนกันยายน 2521 การส่งออกของชาวหนึ่งลดลง เพราะทำการผลิตไคไม่ทัน เนื่องจากมีฝนตกชุก ในเดือนพฤศจิกายน 2521 กระทรวงพาณิชย์ไคห้าสัญญาขายชาวหนึ่ง 15 % ใหญ่กับญี่ปุ่นจำนวน 10,101 เมตริกตัน ในราคาเมตริกตันละ 290 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2521 ตลอดทั้งปีทางรัฐบาลไคพยายามให้การสนับสนุนการส่งออกของชาวคุณภาพต่ำอย่างมาก ซึ่งรวมทั้งชาวหนึ่งด้วย ทำให้ชาวหนึ่งมีปริมาณการส่งออกสูง

ปี พ.ศ. 2522 ในเดือนมกราคม 2522 ทางกระทรวงพาณิชย์และสมาคมผู้ส่งชาวออกต่างประเทศไครวมกลุ่มผู้ส่งชาวออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการขายชาวต่ำกว่ากัน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้รวมมือกันหาตลาดและขายในราคาที่ไมต่ำกว่าที่สมาคมผู้ส่งชาวออกกำหนด โดยเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2522 ราคาขายส่งไค

เฉลี่ยประจำเดือนมกราคมในตลาดกรุงเทพฯของข้าวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ 4, 107 บาท ลดลงร้อยละ 2.33 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2521 ซึ่งราคาเมตริกตันละ 4, 205 บาท ในเดือนกุมภาพันธ์ 2522 มีการสั่งซื้อข้าวหนึ่งเพียงเบาบาง และราคาของข้าวหนึ่งก็ตกลงไปอีก เนื่องจากยังงมีข้าวหนึ่งเหลืออยู่ในสต็อกมาก ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 3, 957 บาท ลดลงร้อยละ 4.12 เดือนมีนาคม 2522 เนื่องจากมาตรการสงขชาวอกของกมยสงขชาวอกไม่คองตัวเท่าที่ควร เนื่องจากว่ากำหนดตลาดในต่างประเทศใดเท่าไรแล้วก็จะตองนำมาจัดสรรให้กับยู่สงออกทุกราย ดังนั้นในวันที่ 23 มีนาคม 2522 กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การสงออกใหม่ โดยกำหนดว่าการสงขชาวอกในจำนวนไม่เกิน 1, 000 ตัน ให้ดำเนินไคโดยเสรี ในกรณีที่มีการตกลงขายชาวไคตลาดต่างประเทศเกินกว่า 1, 000 ตัน ในแต่ละเดือนจะตองขอความเห็นชอบจากกรมการค้าต่างประเทศก่อน ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % ในเดือนมีนาคม 2522 ราคาเมตริกตันละ 3, 986 บาท สูงกว่าเดือนกุมภาพันธ์ร้อยละ 0.73 ในเดือนพฤษภาคม 2522 มีการสงออกของข้าวหนึ่งอยู่ในสภาพปกติ ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 4, 063 บาท สูงขึ้นร้อยละ 1.86 ในเดือนมิถุนายน 2522 การค้าข้าวหนึ่งก็ดีขึ้น ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 4, 224 บาท สูงขึ้นร้อยละ 3, 96 ในเดือนกรกฎาคมราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่งที่สูงขึ้นอีกร้อยละ 0.69 โดยข้าวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ 4, 253 บาท ส่วนในเดือนสิงหาคมราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 4, 260 บาท สูงขึ้นร้อยละ 0.16 ในเดือนกันยายน 2522 รัฐบาลไคทำสัญญาขายข้าวหนึ่ง 25 % ให้แก่ประเทศญี่ปุ่นเพื่อนำไปช่วยเหลือบังกลาเทศจำนวน 10, 103 เมตริกตัน ในเดือนตุลาคมมีการสั่งซื้อข้าวหนึ่งน้อย ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยเมตริกตันละ 4, 446 บาท ในเดือนพฤศจิกายนการค้าข้าวหนึ่งก็อ่อนตัวลง ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % ลดลงร้อยละ 6.25 % เหลือราคาเมตริกตันละ 4, 169 บาท เดือนธันวาคม 2522 ประเทศไทยจึงเรียไคสั่งซื้อ

ข้าวหนึ่งจากประเทศไทย ราคาขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่ง 5 % เพิ่มขึ้น
ร้อยละ 4.58 เป็นราคาเมตริกตันละ 4,360 บาท

ในปี พ.ศ.2523 ในวันที่ 30 มกราคม กระทรวงพาณิชย์ได้
เปลี่ยนแปลงระเบียบการส่งออกข้าวใหม่ โดยกำหนดความส่งออกรายใด
รายหนึ่งหรือหลายรายตกลงขายข้าวให้กับผู้ซื้อในต่างประเทศรายใดราย
หนึ่งเกินกว่า 1,000 เมตริกตันขึ้นไปในแต่ละเดือนจะต้องขอความเห็น
ชอบจากกรมการค้าต่างประเทศก่อนที่จะมีการตกลงขายและการตกลงแต่
ละครั้งจะต้องมีระยะเวลาการส่งมอบไม่เกิน 60 วัน ส่วนการขายใหม่ซื้อ
แต่ละรายที่มีปริมาณไม่เกิน 1,000 เมตริกตันจะต้องมีกำหนดส่งมอบไม่
เกิน 30 วัน ให้ดำเนินการได้โดยเสรี และในเดือนมกราคม 2523
รัฐบาลไต้หวันสัญญาขายข้าวหนึ่ง 10 % ให้แก่เยเมนในจำนวน 21,000
เมตริกตัน ราคาขายส่งในกรุงเทพฯโดยเฉลี่ยในเดือนนี้ของข้าวหนึ่ง 5 %
เมตริกตันละ 4,734 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.58 ซึ่งแสดงว่าความต้องการ
ของตลาดสูงขึ้น ในเดือนกุมภาพันธ์ 2523 ราคาข้าวหนึ่งในเดือนนี้ลดลง
เนื่องจากสาเหตุที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงิน
ฝากและเงินกู้ เป็นเหตุให้ธุรกิจการเงินเกิดการเปลี่ยนแปลง การซื้อขาย
ในตลาดข้าวหนึ่งลดลง ราคาขายส่งของข้าวหนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 4,640 บาท
ลดจากเดือนก่อนร้อยละ 1.99 แต่พอเริ่มเดือนมีนาคม 2523 ราคาขายส่ง
ของข้าวหนึ่งในตลาดกรุงเทพฯก็เพิ่มขึ้น เพราะเป็นเดือนสุดท้ายที่กระทรวง
พาณิชย์ผ่อนผันให้ส่งออกโดยไมต้องขอความเห็นชอบก่อน ราคาขาย
ส่งของข้าวหนึ่ง 5 % ในเดือนมีนาคม 2523 เมตริกตันละ 4,729 บาท
เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.92 เมื่อเริ่มเดือนเมษายน 2523 กระทรวงพาณิชย์ได้
ใช้มาตรการชะลอการส่งออก โดยกำหนดการส่งออกข้าวตั้งแต่ 500
เมตริกตันเป็นต้นไป จะต้องขอความเห็นชอบก่อนตกลงเสนอขาย แต่ราคา
ขายส่งโดยเฉลี่ยของข้าวหนึ่งก็ไม่ลดลง โดยข้าวหนึ่ง 5 % ราคาเมตริกตันละ
4,838 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.24 และในเดือนพฤษภาคม 2523 ก็เพิ่ม

ราคาคืนอีกร้อยละ 0.02 เป็นเมตริกตันละ 4836 บาท ต่อมาในเดือน
มิถุนายน 2523 ความต้องการของตลาดชาวนึ่งในต่างประเทศก็เพิ่มขึ้นอีก
เนื่องจากประเทศไนจีเรียไคสังซื้อชาวนึ่งจากประเทศไทยเป็นจำนวน
30,000 ตัน ทำให้ราคาขายส่งในตลาดกรุงเทพฯของชาวนึ่งเพิ่มขึ้นอีก
ร้อยละ 9.31 เป็นราคาเมตริกตันละ 5,286 บาท และในเดือนกรกฎาคม
2523 ก็เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 8.40 เป็นเมตริกตันละ 5,730 บาท ซึ่งเป็นราคา
ที่ใกล้เคียงกับชาวนึ่ง 100 % ที่มีราคาเมตริกตันละ 5,994 บาท ส่วน
ชาวนึ่ง 5 % เมตริกตันละ 5,731 บาท

จะเห็นได้ว่าภาวะการลาชาวนึ่งในอดีตที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดี
โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 เป็นต้นมาชาวนึ่งของประเทศไทยเป็นที่
นิยมของตลาดต่างประเทศเป็นอย่างมาก มีปริมาณการส่งออกเป็นจำนวน
มากใดราคาดี แต่ภาวะการลาชาวนึ่งตลอดจนราคาของชาวนึ่งนี้ กระทรวง
พาณิชย์จะมีบทบาทในเรื่องการเก็บค่าพรีเมียมและกรมศุลกากรก็มีบทบาท
ในการตั้งราคาประเมิน เพื่อเรียกเก็บภาษีขาออกรวมทั้งคิดอัตราการเก็บ
ภาษีอากรว่าอยู่ในอัตราเท่าไร ร้อยละ 5 หรือร้อยละ 10 ตลาดชาวนึ่ง
ที่สำคัญไนจีเรีย เยเมน ซาอุดีอาระเบีย บังกลาเทศ ฯลฯ และมีประเทศ
ญี่ปุ่นซึ่งคอยซื้อชาวนึ่งไปช่วยเหลือประเทศที่ประสบภัยธรรมชาติต่าง ๆ
ภาวะทางการเมืองก็มีผลต่อตลาดชาวนึ่งด้วย เพราะนโยบายของรัฐบาล
แต่ละรัฐบาลในเรื่องการส่งชาวนึ่งออกแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้
ชาวนึ่งเป็นสินค้าออกที่สำคัญของประเทศไทยอย่างหนึ่ง และได้รับความ
สนใจจากตลาดชาวนึ่งของต่างประเทศอย่างมาก โรงงานชาวนึ่งใน
ประเทศไทยสามารถปรับปรุงการผลิตชาวนึ่งชนิดไม่มีกลิ่นได้ ซึ่งเป็นที่นิยม
ของตลาดต่างประเทศ อย่างไรก็ตามการผลิตชาวนึ่งออกมามากเกินไป
ก็จะทำให้ราคาขายตกได้ ซึ่งจะต้องมีการระวังในปัญหานี้เช่นกัน เพราะ
ในปัจจุบันนี้ผู้บริโภคชาวนึ่งยังมีน้อย แต่ชาวนึ่งยังมีข้อดีกว่าชาวนึ่งชนิดอื่นคือ
สามารถเก็บไว้นาน ทำให้ปัญหาในการเก็บรักษาชาวนึ่งเพื่อจะรอส่งขาย

มีน้อยลงหรือหมดไป จากที่ผ่านมากภาวะการกาชาวหนึ่งเป็นที่น่าพอใจ มีความ
 ท่องการของตลาดต่างประเทศสูง สามารถส่งขายได้สบายมากตลอด
 ทั้งปี แต่ถ้าวอยู่ในช่วงฤดูฝนก็จะเกิดปัญหา เรื่องการผลิตเกี่ยวกับการตากแห้ง
 ทำให้มีการส่งออกน้อยลง แต่ในช่วงนี้จะมีราคาดี

๗. การวิเคราะห์แนวโน้มการส่งออกของชาวนึ่งของประเทศไทย

ชาวนึ่ง เป็นผลิตภัณฑ์ได้จากชาวนึ่งเปลือกของต้นชาวนึ่ง เช่นเดียวกับ
 ชาวนึ่งชนิดอื่น ๆ แต่ต้องผ่านกรรมวิธีเพื่อเปลี่ยนโครงสร้างของชาวนึ่งเปลือก
 เสียก่อนที่จะนำไปสี ดังนั้นในการส่งออกชาวนึ่งจึงถูกจัดรวมกับชาวนึ่งชนิดอื่น
 ควบ บริษัทที่ทำกาส่งออกชาวนึ่งในประเทศไทยปัจจุบันมีอยู่จำนวน 84 บริษัท
 ซึ่งบริษัททุกบริษัทมีสิทธิที่จะส่งชาวนึ่งออกได้ แต่ปกติแล้วบริษัทที่มีการส่งชาวนึ่ง
 หนึ่งออกจะเป็นบริษัทผู้ผลิตชาวนึ่งควบ ในปัจจุบันยังไม่มีกาสำรวจอย่างเน
 ษัตริย์บริษัทใดบางที่ทำกาส่งออกชาวนึ่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ดังนั้นผู้
 เขียนจึงได้ขอสำรวจรายชื่อจากกรมการกาต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
 เพื่อสำรวจความมีบริษัทใดบางที่ส่งชาวนึ่งออก โดยสำรวจจากสถิติในปี
 พ.ศ. 2521 - 2522 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7
 รายชื่อบริษัทผู้ส่งออกชาวนึ่ง

รายชื่อบริษัท	ส่งชาวรัฐบาล	ส่งชาวเอกชน
1. บ.กมลกิจ	✓	✓
2. บ.กิตติกาชาวนึ่งผสม	✓	✓
3. บ.กรุงเทพกาชาวนึ่ง	✓	✓
4. บ.เกษตรรุ่งเรือง	—	✓
5. บ.ชาวนึ่งไชยพร	✓	✓

ตารางที่ 7 (ต่อ)
รายชื่อบริษัทส่งออกขานึ่ง

รายชื่อบริษัท	สงขลารัฐบาล	สงขลาเอกชน
6. บ.ชาวไทย	✓	✓
7. บ.ชาวไทยรัฐณะ	—	✓
8. บ.ชาวไทยรัฐณมิตร	—	✓
9. บ.ชาวสันตกิจ	—	✓
10. บ.ชาวสิริ	—	✓
11. บ.เจริญไทย	✓	✓
12. บ. จินตมูเอง	—	✓
13. บ. ชลิตอาภรณ์	—	✓
14. บ. ชุมชุมสหกรรการเกษตร แห่งประเทศไทย	—	✓
15. บ. เติแข็ง	✓	✓
16. บ. เทพนครการเกษตร	—	✓
17. บ. เทพพาณิชย์	✓	✓
18. บ. ทองไทยคาชาว	—	✓
19. บ. ไทยการังพัฒนา	✓	✓
20. บ. ไทยฟ้า	✓	✓
21. บ. ไทยประมวลเงินเตอร์ไพรด์	—	✓
22. บ. ธนาพรชัย	✓	✓
23. บ. นกรหลวงกาชาว	✓	✓
24. บ. บี. เค. เค. เทรคคิง	✓	✓
25. บ. ปายเฮงลง	✓	✓
26. บ. พิชกสิกรรม	—	✓

ตารางที่ 7 (ต่อ)
รายชื่อบริษัทผู้ส่งออกขานึ่ง

รายชื่อบริษัท	ส่งชาวรัฐบาล	ส่งชาวเอกชน
27. บ.พรภักดีพานิช	—	✓
28. บ.รวมชาวสยาม	—	✓
29. บ.ฤทธิแสง	—	✓
30. บ.สหการชาวไทย	—	✓
31. บ.แสงทองคำขาว	✓	✓
32. บ.แสนเจริญ	—	✓
33. บ.สินชัยคอมมอริตี้	—	✓
34. บ.อินฟองเหลาไบอง	—	✓
35. บ.แอสโซซิเอตส์พหลายส์	—	✓
36. บ.ฮวยชวนคางขาว	✓	✓
37. บ.สันตกิจ	✓	✓

บริษัทที่ 37 บริษัทตามตารางที่ 7 นั้นเป็นบริษัทผู้ส่งขานึ่ง ออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ ซึ่งมีทั้งที่ส่งขานึ่งในลักษณะชาว รัฐบาลคือรัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ทำสัญญาส่งให้แก่ประเทศที่ ต้องการซื้อ และในบริษัทเหล่านั้นเป็นผู้ส่ง ส่วนชาวเอกชนหมายถึงทาง บริษัทผู้ส่งออกเป็นฝ่ายไปติดต่อกับลูกค้าต่างประเทศเอง หรือหาโควตาการ จำหน่ายเอง

เนื่องจากขานึ่งนี้เป็นผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยเพียงอย่างเดียว ที่ไม่มีความต้องการของผูบริโภคภายในประเทศเลย ขานึ่งทั้งหมดจะถูกนำ ส่งไปให้แก่ผูบริโภคต่างประเทศ ปริมาณการส่งออกก็จะขึ้นกับความต้องการ ของตลาดต่างประเทศ หรือผูบริโภคต่างประเทศนั้นเอง ปริมาณการส่งออก

ของชาวนึ่งสามารถดูได้จากตารางที่ 8 และรายละเอียดของการส่งออก โดยแยกตามชนิดชาวนึ่งดูได้จากภาคผนวก ข.

ตารางที่ 8
ปริมาณการส่งออกของชาวนึ่งของประเทศไทย

หน่วย : เมตริกตัน

ปี พ.ศ.	ปริมาณการส่งออก
2514	359,642
2515	354,269
2516	143,344
2517	150,771
2518	334,028
2519	308,225
2520	612,995
2521	597,770
2522	495,740

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

จะเห็นได้ว่าปริมาณการส่งออกของชาวนึ่งในแต่ละปีจะไม่เท่ากัน แต่จะมีช่วงที่ใกล้เคียงกัน ปริมาณการส่งออกจะขึ้นอยู่กับปริมาณชาวกายในประเทศด้วย ซึ่งถ้าก็สามารถที่จะส่งไคมาก ปริมาณชาวของโลกถ้าปีใด ปริมาณชาวของโลกตกต่ำ แคนผลผลิตชาวของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ ความต้องการชวต่างชาติขอมมากและสามารถส่งไปจำหน่ายไคโดย สะดวก เนื่องจากรัฐบาลจะอนุญาตให้ส่งไค รวมทั้งการเกิดเหตุการณ์ ต่าง ๆ เช่นสงคราม อุทกภัย ฯลฯ ในประเทศผู้บริโลกชาวนึ่งปีที่มีการส่ง

ออกมากได้แก่ปี พ.ศ.2520 - 2521 ซึ่งในช่วง 2 ปีนี้ผลผลิตข้าวนาปีของ
ประเทศก็มาก และความต้องการของตลาดต่างประเทศสูงรวมทั้งทางรัฐบาล
ให้การสนับสนุนในเรื่องการส่งออกข้าวออกก็ จึงมีการส่งออกมาก ซึ่งในช่วงนี้มี
ผู้สนใจในการผลิตข้าวนี้มาก

เพื่อเป็นการวิเคราะห์หาแนวโน้มของการส่งออกข้าวนี้ของ
ประเทศไทย จึงได้คำนวณหาสมการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออก จากข้อมูล
ในตารางที่ 8 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งรายละเอียดได้แสดงไว้ใน
ภาคผนวก ก. ผลลัพธ์ที่ได้ออกมาว่าสมการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออกของ
ข้าวนี้ของประเทศไทยที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุดคือสมการพยากรณ์
แบบ Linear Forecooster โดยมีรูปสมการเป็น

$$D(T) = 175,338.625 + 39,527.4648 T$$

(หน่วย : เมตริกตัน)

โดยมีความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 140,310 เมตริกตัน

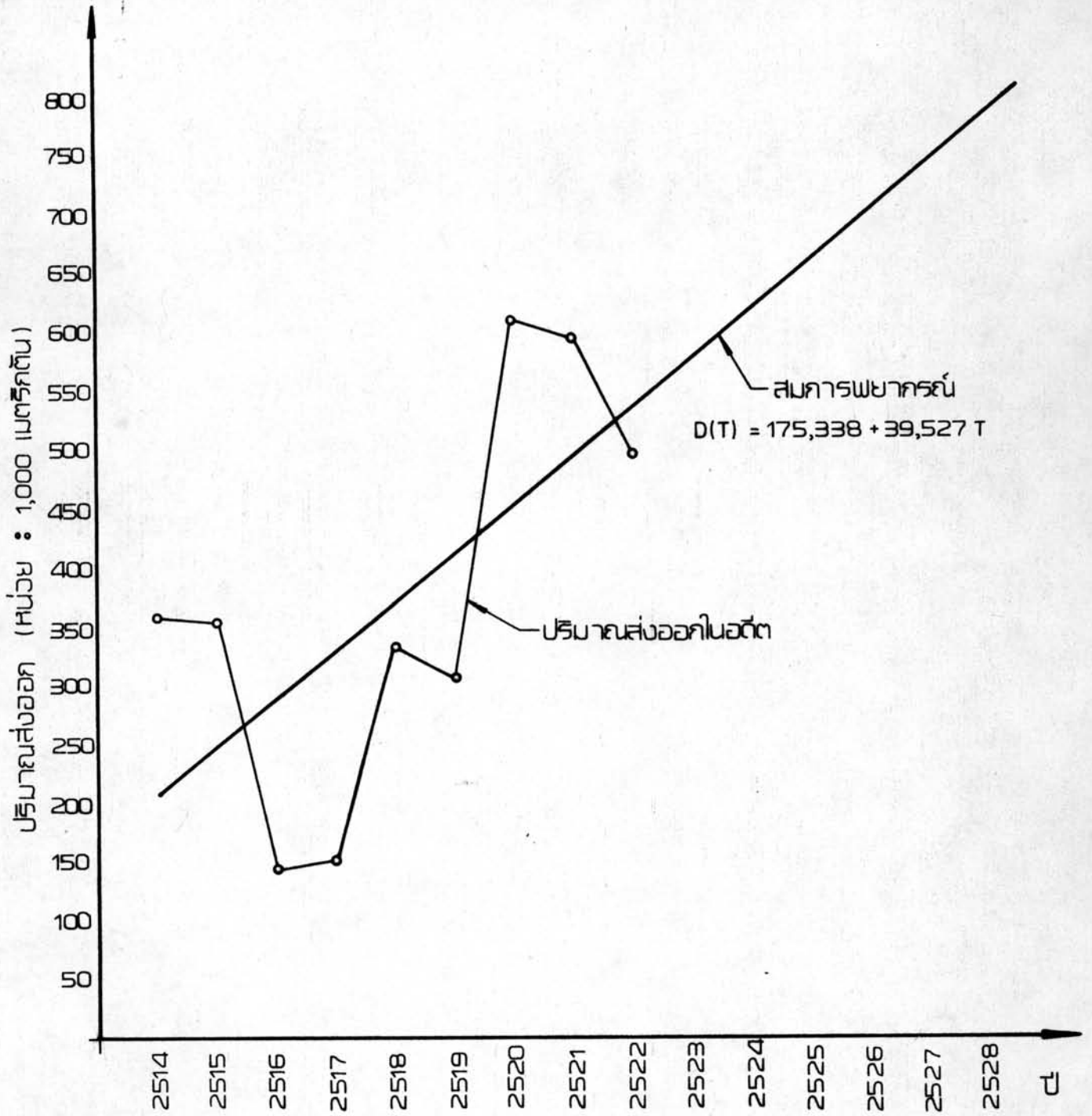
โดยที่ค่า $T = 1$ ที่ปี พ.ศ.2514 แสดงว่าในแต่ละปีแนวโน้ม
ของปริมาณการส่งออกของข้าวนี้จะเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 39,527 เมตริกตัน
ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9 และรูปที่ 3

ตารางที่ 9

การแสดงผลการพยากรณ์ปริมาณการส่งออกของข้าวนี้ของประเทศไทย

หน่วย : เมตริกตัน

ปี พ.ศ.	ปริมาณ
2523	570,613
2524	610,140
2525	649,668
2526	689,195
2527	728,723
2528	768,250

รูปที่ 3 แสดงแนวโน้มของการส่งออกของข้าวหนึ่งของประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าแนวโน้มความต้องการของชาวนึ่งในหลากหลายประเทศ สำหรับชาวนึ่งที่ผลิตในประเทศไทย มีความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตรา ปีละ 39,527 เมตริกตันโดยประมาณ ซึ่งโรงงานชาวนึ่งภายในประเทศ ควรจะได้มีการวางแผนการผลิตใหม่ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาด ต่างประเทศ

ก. การวิเคราะห์แนวโน้มปริมาณการขายของโรงงานตัวอย่าง

ปริมาณการขายของโรงงานตัวอย่างที่ผู้เขียนนำมาวิเคราะห์ก็คือปริมาณการส่งออกของโรงงานตัวอย่างนั่นเอง เนื่องจากโรงงานตัวอย่างแห่งนี้เป็นโรงงานผลิตชาวนึ่งที่มีขนาดใหญ่มากแห่งหนึ่งของประเทศไทย สามารถทำการสีชาวันละ 300 เกวียนและผลิตชาวนึ่งได้วันละ 96 เกวียน สาเหตุที่กล่าวถึงการสีชาวันละ 300 เกวียนและผลิตชาวนึ่งได้วันละ 96 เกวียน สาเหตุที่กล่าวถึงการสีชาวันละ 300 เกวียนและผลิตชาวนึ่งได้วันละ 96 เกวียน เนื่องจากบริษัทสีชาแห่งนี้ได้ทำการผลิตชาขาว ขายในเวลาเดียวกัน และในการส่งออกทางบริษัทได้ส่งออกทั้งชาขาวรัฐบาลและ ชาเอกชน ปริมาณการขายของโรงงานตัวอย่างมีบางส่วนไม่อยู่ในลักษณะส่งออกเลย แต่จะขายให้แก่บริษัทผู้ส่งออกอื่น เมื่อบริษัทผู้ส่งออกนั้นมีปริมาณชาวนึ่ง ในสต็อกไม่เพียงพอกับความต้องการของลูกค้าต่างประเทศ จึงได้มาขอซื้อจาก โรงงานตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนไม่มากนักและเช่นเดียวกันในบางครั้งโรงงาน ชาวนึ่งตัวอย่างมีชาวนึ่งในสต็อกไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าต่างประเทศก็จะขอซื้อจากโรงงานชาวนึ่งอื่น ๆ แต่ก็มาจำนวนน้อยเช่นกัน ดังนั้น ในการวิเคราะห์ปริมาณการขายของโรงงานตัวอย่างผู้เขียนจึงนำปริมาณการ ส่งออกมาเป็นตัววิเคราะห์ปริมาณการส่งออก ซึ่งจะคู่ไปจากตารางที่ 10

ตารางที่ 10
 ปริมาณการส่งออกข้าวหนึ่งของโรงงานตัวอย่างรายเดือน

ปี เดือน	ปริมาณการส่งออก (เมตริกตัน)					
	2517	2518	2519	2520	2521	2522
ม.ค.	247	880	1,168	2,820	2,047	7,900
ก.พ.	1,089	1,622	2,387	5,727	1,630	-
มี.ค.	2,931	1,113	2,440	2,188	2,700	2,236
เม.ย.	300	730	797	3,920	3,424	4,300
พ.ค.	601	1,050	1,641	2,326	2,502	5,819
มิ.ย.	152	879	1,224	4,562	536	3,561
ก.ค.	1,128	500	2,032	3,688	2,980	4,917
ส.ค.	973	430	1,509	3,214	4,347	5,799
ก.ย.	1,457	1,540	2,656	1,037	1,500	2,970
ต.ค.	-	2,300	3,689	973	2,080	1,000
พ.ย.	1,000	-	1,700	2,910	3,540	1,145
ธ.ค.	-	3,800	2,616	1,816	4,200	2,000
รวม	9,878	14,844	23,859	35,181	31,486	41,647

ที่มา : โรงงานตัวอย่าง

ในการส่งออกของบริษัทนี้ ส่วนใหญ่ในช่วงต้นปีจะมีการส่งออกมาก เนื่องจากเป็นช่วงที่ข้าวนาปีเริ่มออกสู่ตลาด ทางรัฐบาลจึงอนุญาตให้ส่งออกได้มากเพื่อต้องการทำให้ราคาข้าวเปลือกสูง และในการวิเคราะห์หาแนวโน้มของการส่งออกของชาวนึ่ง ไควิเคราะห์ปริมาณการส่งออกเป็นรายปี ดังตาราง

ตารางที่ 11

ปริมาณการส่งออกของชาวนึ่งของโรงงานตัวอย่าง เป็นรายปี

หน่วย : เมตริกตัน

ปี พ.ศ.	ปริมาณการส่งออก
2517	9,878
2518	14,844
2519	23,859
2520	35,181
2521	31,486
2522	41,647

ที่มา : โรงงานตัวอย่าง

ปริมาณการส่งออกของชาวนึ่งเป็นรายปีของโรงงานตัวอย่างนี้ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ.2521 ซึ่งตกลงไปเล็กน้อย ส่วนที่มีปริมาณการส่งออกของชาวนึ่งของโรงงานตัวอย่างสูงสุดคือปี พ.ศ.2522 ซึ่งแสดงว่าปริมาณการขายของโรงงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ประจวบกับทางโรงงานตัวอย่างได้เคยขอสิทธิในการออกไปหาตลาดเอง ในปีพ.ศ.2518 ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายต้องการให้มีการส่งออกของชาวนึ่งมาก เพื่อจะมีส่วนทำให้ชาวเปลือกคุณภาพดีมีราคาสูงขึ้น แต่ต่อมาภายหลังได้คงอนุญาตให้สิทธิเพิ่มเติม ยกเว้นบริษัทที่ เคยขอไว้ก่อนแล้ว ซึ่งยังมีสิทธิในการหาตลาดเองได้เรื่อย ๆ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง

ในการวิเคราะห์หาแนวโน้มการส่งออกของข้าวหนึ่งของโรงงาน ตัวอย่างจากข้อมูลในตารางที่ 11 ได้นำมาคำนวณหาสมการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออก ซึ่งมีความเบี่ยงเบนน้อยที่สุด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ออกมาว่าสมการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออกของข้าวหนึ่งของโรงงาน ตัวอย่างที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุดคือสมการพยากรณ์แบบ Linear Forecaster โดยมีรูปสมการเป็น $D(\text{๕}) = 4139.8633 + 6288.3711 T$ (หน่วย : เมตริกตัน)

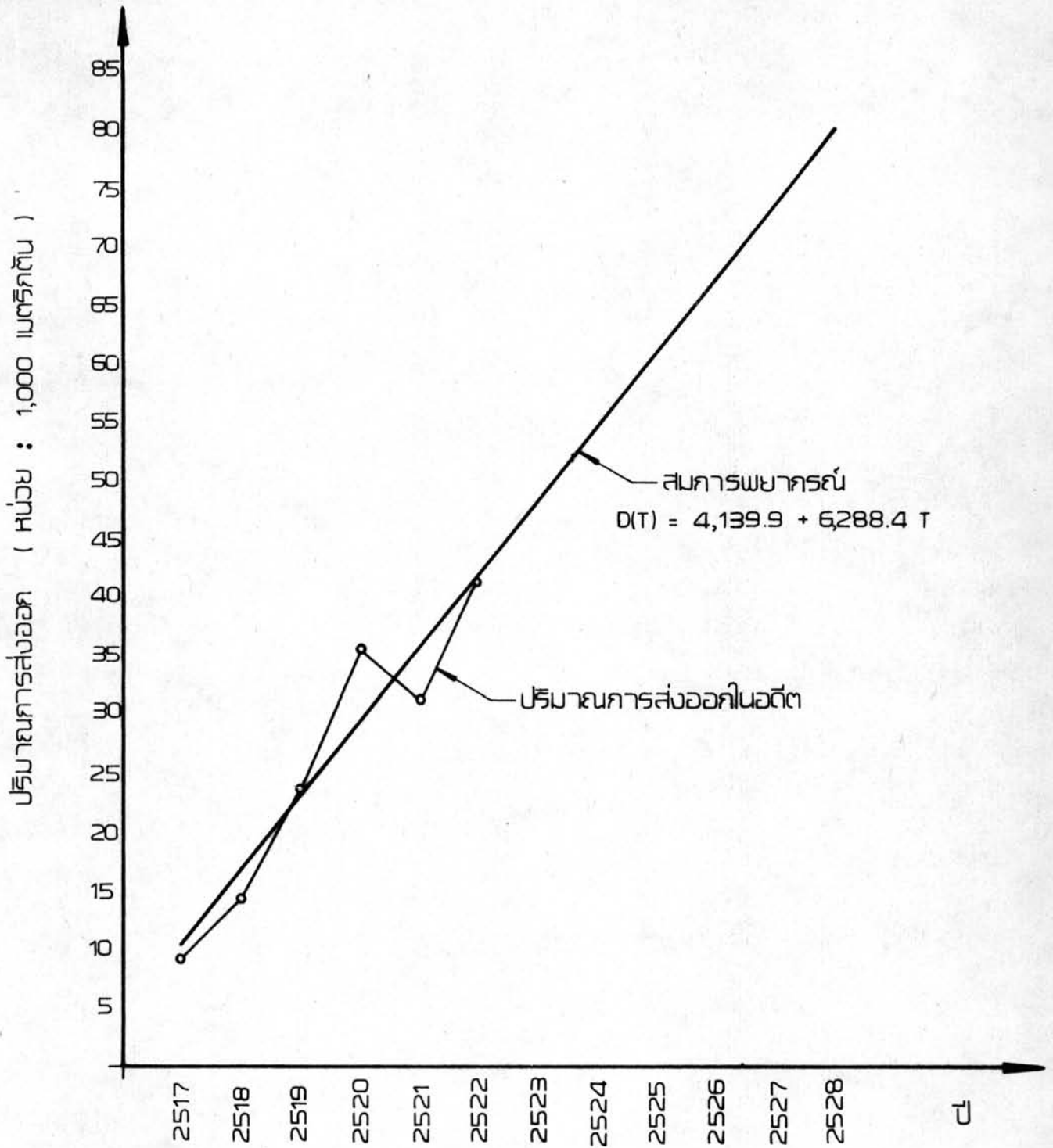
โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1,369.2837 เมตริกตัน

จากสมการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออกที่ได้นี้ถ้าคิดค่า $T = 1$ ที่ปีพ.ศ.2517 จะเห็นได้ว่าแนวโน้มการส่งออกของโรงงานตัวอย่างได้เพิ่มขึ้นปีละ 6,288 เมตริกตัน ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 12 และ รูปที่ 4

ตารางที่ 12

การแสดงผลการพยากรณ์ปริมาณการส่งออกของข้าวหนึ่งของโรงงานตัวอย่าง
หน่วย : เมตริกตัน

ปี พ.ศ.	ปริมาณ
2523	48,158
2524	54,447
2525	60,735
2526	67,024
2527	73,312
2528	79,600

รูปที่ 4 แสดงแนวโน้มการส่งออกของข้าวหนึ่งของโรงงานตัวอย่าง

สรุปผล

ในการวิเคราะห์กำลังการผลิตและปริมาณการขายของโรงงาน
ชาวนึ่งนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อรวบรวมข้อมูลและแนวโน้มในการส่งออก ซึ่ง
มีความสัมพันธ์กับความต้องการของตลาดต่างประเทศ ตลอดจนปริมาณชาว
ที่ทำการเพาะปลูกภายในประเทศ ซึ่งผลสรุปแบ่งเป็นข้อ ๆ ใจดังนี้

1. วัตถุดิบ ชาวเปลือกซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตชาวนึ่ง สำหรับ
ประเทศไทยทางรัฐบาลได้ให้ความสนใจสนับสุนนในเรื่องการปลูกชาทุกวิถีทาง ไม่
ว่าจะเป็นพันธุ์ชา กรรมวิธีการเพาะปลูก ปุ๋ย ตลอดจนเครื่องหนแรงต่าง ๆ
ที่ใช้ในการเพาะปลูก เพื่อให้ได้ปริมาณของผลผลิตเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างน้อยก็คง
ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น จากตารางที่ 1 และ 2
จะเห็นได้ว่าเนื้อที่ ที่ใช้ในการเพาะปลูกชาได้เพิ่มขึ้นทุกปี เพื่อเป็นแนวทาง
ที่จะทำผลผลิตเพิ่มขึ้น ปัญหาที่จะทำให้เกิดการขาดแคลนชาวเปลือกหรือผลผลิต
ตกต่ำ ส่วนใหญ่ก็เนื่องมาจากภัยธรรมชาติ ถ้าหากไม่ประสบภัยธรรมชาติเช่น
น้ำท่วมแล้งก็จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น และเป็นสาเหตุที่ทำให้มีการส่งออกเพิ่มขึ้น
เป็นจำนวนมากเช่นกัน และนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้มีการส่งออกของ
ชาวนึ่งชนิดอยู่แล้ว และประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมมีชาวนึ่งเป็นสินค้า
ออกที่สำคัญ ดังนั้นโอกาสที่ชาวเปลือกซึ่ง เป็นวัตถุดิบในการผลิตชาวนึ่งจะขาด
แคลนไม่มีผลนั้นเป็นไปโดยยาก และชาวนึ่งนี้ก็ใช้ชาวเปลือกชนิดเดียวเป็นวัตถุดิบ
อยู่แล้ว ซึ่งชาวประเภนี้ไม่เป็นที่นิยมบริโภคภายในประเทศ ดังนั้นโอกาสที่จะ
มีวัตถุดิบะผลิตชาวนึ่งก็มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าในภาวะปกติโรงงานชา
นึ่งจะไม่มีโอกาสขาดแคลนวัตถุดิบอย่างแน่นอนและชาวเปลือกซึ่ง เป็นวัตถุดิบก็
จะมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี เพราะรัฐบาลได้ให้ความสนใจสนับสุนนในเรื่อง
การเพาะปลูกชาอยู่แล้ว

2. กำลังการผลิตของโรงงานชาวนึ่ง ในเรื่องกำลังการผลิตของ
โรงงานชาวนึ่งนี้เป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เขียน เนื่องจากโรงงานชาวนึ่ง

จะเป็นส่วนหนึ่งของโรงสีข้าว และหน่วยราชการต่าง ๆ ไม่ได้เก็บสถิติว่ามีโรงสีใดบ้างที่ทำการผลิตข้าวหนึ่งควย อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุที่ข้าวหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลก็เป็นได้ และเกี่ยวกับกำลังการผลิตที่ทราบโดยยาก นอกจากจะทำการสำรวจเป็นรายโรงสีว่าโรงสีนี้ผลิตข้าวหนึ่งหรือไม่ และผลิตควยกำลังการผลิตเท่าไร ซึ่งการกระทำเป็นไปโดยยาก ส่วนกำลังการผลิตที่จดทะเบียนไว้ที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะเป็นกำลังการผลิตของเครื่องสีข้าวว่าในวันหนึ่ง ๆ จะสามารถสีข้าวได้กี่เกวียน สำหรับโรงงานข้าวหนึ่งตัวอย่างในปัจจุบันนี้มีกำลังผลิตในการสีข้าววันละ 470 เกวียน แต่กำลังการผลิตของโรงงานข้าวหนึ่งในการผลิตข้าวหนึ่งไคว้นจะประมาณ 100 เกวียนเท่านั้นหากไม่มีการทำลายเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าเมื่อมีการขยายกำลังการผลิตข้าวหนึ่งโรงสีก็สามารถที่จะรับปริมาณข้าวหนึ่งที่ผลิตเพิ่มขึ้นมาเพื่อทำการสีได้

3. ปริมาณการขายของข้าวหนึ่งหรือปริมาณการส่งออกนั่นเอง เพราะข้าวหนึ่งไม่มีการบริโภคภายในประเทศเลย จากการแสดงผลพบากรณแนวนโยบายการส่งออกในตารางที่ 9 และ 12 จะเห็นได้ว่าปริมาณการส่งออกของข้าวหนึ่งทั้งของประเทศไทยและของโรงงานตัวอย่างอยู่ในอัตราที่เพิ่มขึ้นทุกปี ปริมาณการส่งออกของประเทศไทยเพิ่มปริมาณการส่งออกปีละประมาณ 39,527 เมตริกตัน ส่วนปริมาณการส่งออกของโรงงานข้าวหนึ่งเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 6,288 เมตริกตัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16 ของปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด และเนื่องจากข้าวหนึ่งนี้เป็นอาหารหลักของชาวโลกส่วนหนึ่ง ดังนั้นเมื่อมีการนำไปส่งขายให้แก่มหาทวีปโลกเป็นสิ่งที่แน่นอนว่ามหาทวีปจะต้องรับซื้อไปอย่างแน่นอน ถึงจะมีเพียงพออยู่แล้วก็สามารถเก็บสต็อกไว้ได้ เนื่องจากข้าวหนึ่งสามารถเก็บไว้ได้นาน อาจจะ**มีปัญหาที่ราคาบาง** เพราะถ้าหากว่าอุปสงค์ค่าเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าราคาจะต้องลดต่ำลงมา แต่โอกาสที่ผู้ขายหรือผู้ผลิตจะขาดทุนจะมีโอกาสเป็นไปได้น้อยมากซึ่งสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นก็คือกำไรน้อยลง ดังนั้นเป็นที่แน่นอนว่าปริมาณการขายแทบจะไม่มีขีดจำกัดสำหรับผู้ซื้อเลย เพราะข้าวหนึ่งของไทยเป็นที่นิยมของผู้บริโภค โดยเฉพาะชนชั้นที่มีกำลังเงิน อาจจะ**มีปัญหาในการส่งออกอยู่บ้าง** เนื่องจาก

ทางรัฐบาลต้องการให้มีข้าวเพียงพอสำหรับการบริโภคภายในประเทศก่อน
จึงจะอนุญาตให้ส่งขายต่างประเทศได้มาก เพราะเกรงว่าจะเกิดการขาด
แคลนในประเทศ และราคาของข้าวภายในประเทศจะสูงเกินไป